

Lovforslag nr. L 95. Fremsat den 18. november 1992 af fiskeriministeren (Kent Kirk)

Forslag

til

Lov om ændring af lov om saltvandsfiskeri

§ 1

I lov nr. 306 af 4. juni 1986 om saltvandsfiskeri, som ændret bl.a. ved lov nr. 824 af 18. december 1991 og senest ved lov nr. 331 af 14. maj 1992, foretages følgende ændringer:

1. § 3, stk. 4, affattes således:

»Stk. 4. Personer, der kan dokumentere, at de inden for de sidste 5 år forud for ansøgningen har opfyldt betingelserne for registrering i medfør af stk. 1, kan opnå registrering på dette grundlag.«

2. § 3, stk. 5, affattes således:

»Stk. 5. En registrering efter stk. 4 bortfalder, hvis erhvervsfiskeren ikke senest 14 måneder efter registreringen over for fiskerikontrollen dokumenterer, at betingelserne i stk. 1, nr. 3 har været opfyldt i en periode på 12 måneder efter registreringen. Bortfalder registreringen, kan den pågældende i 5 år fra registreringen ikke på ny registreres efter stk. 4.«

3. I § 3, stk. 6, ændres »eller i medfør af regler« til: »og i medfør af regler«.

4. Efter § 11 indsættes:

»§ 11a. Fiskeriministeren kan efter forhandling med det udvalg, der er nævnt i § 12a, fastsætte regler om lystfiskeri.

Stk. 2. Fiskeriministeren skal ved fastsættelse af regler efter stk. 1 lægge vægt på, at lystfiskeriet udøves på en sådan måde, at der bl.a. tages hensyn til beskyttelse af bestandene, det bestående erhvervsfiskeri og godkendte planer for udsætning af fisk.«

5. Efter § 12 b indsættes:

»§ 12 c. Kun personer og selskaber mv., der er registreret som berettiget til at drive erhvervsmæssigt fiskeri, må mod vederlag overdrage fangster fra deres fiskeri.«

6. I § 14, stk. 6, indsættes efter »forbud mod fiskeri«: »på anlæggets område og i en nærmere angiven afstand fra dette.«

7. I § 14 indsættes efter stk. 6, som nyt stykke:

»Stk. 7. Fiskeriministeren kan tillade havbrugeren at fange undslupne fisk fra havbruget med nærmere angivne redskaber.«

8. I § 14, stk. 7, der bliver stk. 8, ændres »sådanne tilladelser« til: »tilladelser til opdræt«.

9. I § 15, stk. 2, indsættes efter »§ 18, stk. 1«: »og § 21«.

10. § 18 affattes således:

»§ 18. Fiskeriministeren kan efter forhandling med fiskeriets hovedorganisationer samt Farvandsvæsenet og Søfartsstyrelsen fastsætte regler, der sikrer, at fiskeri ikke hindrer eller vanskeliggør en sikker sejlads, herunder fastsætte regler om afmærkning, anbringelse og fjernelse af redskaber, pæle mv.

Stk. 2. Fiskeriministeren kan efter forhandling med Farvandsvæsenet og Søfartsstyrelsen fastsætte regler for fiskerikontrollens adgang til at stille krav om fjernelse af redskaber, pæle mv., der er anbragt således, at de kan være til fare for eller til hinder for sejladsen, herunder hvorledes omkostningerne til fjernelse skal af-

F. t. l. vedr. saltvandsfiskeri

holdes. Beløbene kan inddrives ved udpantning.«

11. Efter § 18 indsættes i kapitel 2. Afsnit B:

»§ 18 a. Forvolder et fartøj skade på lovligt udsatte og forsvarligt afmærkede redskaber, er rederen forpligtet til at erstatte skaden, medmindre det godtgøres, at skaden ikke ved sædvanlig agtpågivenhed kunne være afværget.«

12. Kapitel 3 affattes således:

»Kapitel 3. Indbyrdes ordensregler for fiskeriet mv.

§ 21. Fiskeriministeren kan efter forhandling med fiskeriets hovedorganisationer fastsætte regler om mærkning af redskaber og pæle samt registrering af fiskepladser.

§ 22. Fiskeriministeren kan fastsætte regler om opstilling af faststående redskaber, herunder pligt til at træffe særlige foranstaltninger, så redskaber mv. ikke er til gene for andre.

Stk. 2. Den, der har påbegyndt opstilling af redskaber i overensstemmelse med de regler, der er fastsat i medfør af § 21, har fortrinsret frem for andre fiskere, og må ikke fortrænges, så længe opstillingen af redskaberne varer eller fiskeriet udøves.

§ 22 a. Den, der lovligt har etableret havbrug, må ikke fortrænges fra stedet eller forulempes i driften af bruget.

§ 22 b. Forvoldes der under fiskeri skade på lovligt udsatte og forsvarligt afmærkede redskaber eller havbrug, uden at forholdet omfattes af § 18 a, skal skaden erstattes af den, der udøver fiskeriet eller lader det udøve, medmindre det godtgøres, at skaden ikke kunne være afværget ved sædvanlig agtpågivenhed. Det samme gælder, hvor skaden forvoldes af drivende redskaber.

§ 23. Fiskeriministeren kan fastsætte regler om afstanden mellem faststående redskaber, samt om i hvilken afstand fiskeri må udøves fra anden fiskeriaktivitet.

§ 23 a. Overtrædes afstandsregler, der er fastsat i medfør af § 23, kan fiskerikontrollen efter begæring fjerne de ulovligt udsatte redskaber. Omkostningerne derved påhviler den, der har fremsat begæringen, mod ret til at få

omkostningerne dækket af den, der driver fiskeriet med de redskaber, der er sat ulovligt.

§ 24. Fiskeriministeren kan fastsætte regler om, at personer eller selskaber, der er registrerede som berettigede til at drive erhvervsmæssigt fiskeri i medfør af § 3, kan erhverve og bevare fortrinsret til at fiske på bestemte pladser i op til 6 år med nærmere angivne typer af faststående redskaber.

Stk. 2. Fiskeriministeren kan fastsætte regler om, at tildelingen af fortrinsrettigheder foretages ved lodtrækning mellem flere erhvervsfiskere eller erhvervsfiskerselskaber.

Stk. 3. Fiskeriministeren kan fastsætte regler om, at en fortrinsret bevares for personer, der arver eller sidder i uskiftet bo efter indehaveren af en fortrinsret.

§ 24 a. Fiskeriministeren kan fastsætte regler om, at garn, ruser mv. ikke må røgtes på bestemte tidspunkter af døgnnet.«

13. I § 35, stk. 4, ændres »§ 18« til: »regler fastsat i medfør af § 18«.

14. I § 42, stk. 1, nr. 1, indsættes efter »§ 12, stk. 2,«: »§ 12 c,«.

15. I § 42, stk. 1, nr. 1, udgår »§ 18, stk. 2-4,«.

16. I § 42, stk. 1, nr. 1, ændres »§ 22, stk. 1-4, § 23, stk. 2-6 og 8, § 24, stk. 7,« til: »§ 22, stk. 2, § 22 a,«.

17. § 44 affattes således:

»§ 44. Fisk, krebs, bløddyr og alger, som er fredet, eller som ikke opfylder bestemmelser om mindstemål, eller værdien heraf kan konfiskeres, selv om det ikke med sikkerhed kan godtgøres, at fangsten i det hele hidrører fra ulovligt forhold. For så vidt de konfiskerede fisk, krebs eller bløddyr er i levedygtig stand, skal de genudsættes i frit vand af fiskerikontrollen.

Stk. 2. Findes der ulovligt redskab i vandet eller redskab, som ikke er mærket eller afmærket efter forskrifterne, eller som ikke er røgtet i overensstemmelse med bestemmelserne i § 29, stk. 3, eller som i øvrigt ikke opfylder krav efter loven eller bestemmelser fastsat i medfør af loven, kan redskabet konfiskeres, uanset det ikke kan oplyses, hvem det tilhører. Det samme

gælder redskaber, der er sat eller forladt på steder, hvor fiskeri med disse redskaber ikke må finde sted, eller på steder, hvor en anden er eneberegtiget til fiskeri eller til den pågældende art af fiskeri.«

18. § 45 affattes således:

»§ 45. Fiskeriministeren eller den, ministeren bemyndiger hertil, kan i sager om overtrædelser, der straffes efter § 42, i et bødeforelæg tilkendegive den pågældende, at sagen kan afgøres uden retslig forfølgning. Dette forudsætter dog, at den pågældende erkender sig skyldig i overtrædelsen og erklærer sig rede til inden for en nærmere angiven frist at betale en bøde, hvis størrelse er angivet i bødeforelægget. På samme måde kan krav om konfiskation, herunder værdikonfiskation, vedtages uden retslig forfølgning.

Stk. 2. Med hensyn til den i stk. 1 nævnte tilkendegivelse finder bestemmelsen i retsplejeloven om indholdet af anklageskrift tilsvarende anvendelse.

Stk. 3. Betales bøden i rette tid, eller bliver den efter vedtagelsen inddrevet eller afsonet, bortfalder videre forfølgning.«.

19. § 47 affattes således:

»§ 47. Overtrædelse af bestemmelserne i § 16, § 19, stk. 1, § 22, stk. 2, § 22 a og overtrædelse af regler, der er fastsat i medfør af § 22, stk. 1 og § 23, er undergivet privat påtale, medmindre almene hensyn kræver offentlig påtale.«.

§ 2

Loven træder i kraft efter fiskeriministerens nærmere bestemmelse.

Stk. 2. Ministeren kan bestemme, at lovens bestemmelser træder i kraft på forskellige tidspunkter.

Stk. 3. Lov nr. 67 af 23. marts 1965 om fiskeri i Randers Fjord og Gudenå m.m., bortset fra § 1, stk. 1, litra b, og § 7, ophæves på et tidspunkt, som fastsættes af ministeren.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Lovforslagets sigte og baggrund

Forslaget vedrører hovedsagelig dels ordensregler i fiskeriet omkring de faststående redskaber, der benyttes af erhvervsfiskere, og dels lyst- og fritidsfiskeri. Der foreslås desuden mulighed for, at havbrugere kan opfiske undslupne fisk med redskaber, der ellers kunne benyttes af erhvervsfiskere.

Reglerne i lov nr. 306 af 4. juni 1986 om saltvandsfiskeri (SL 86) om faststående redskaber er uhyre detaljerede og vanskeligt tilgængelige. Den meget detaljerede beskrivelse i den gældende lov har medført, at bestemmelserne på visse punkter er direkte forældede i forhold til de hensyn, der skal varetages. Lovforslaget forenkler disse bestemmelser, og åbner mulighed for at fastsætte de mere detaljerede forskrifter administrativt. På den måde vil reglerne hurtigere kunne tilpasses de givne situationer.

En tilsvarende forenkling er netop foretaget på ferskvandsområdet med lov nr. 330 af 14. maj 1992 om ferskvandsfiskeri.

Reglerne skal som hidtil tage sigte på det indbyrdes forhold mellem fiskere og hensynet til sikker sejlad.

Lystfiskeriet har hidtil udelukkende været defineret og begrænset af selve redskabet. Det vil sige stang, pilk eller lignende lette redskaber. I takt med at der udvikles stadig effektivere redskaber også til lystfiskeri, kan der være behov for at fastsætte regler herom. Forslaget muliggør, at der på samme måde som for fritidsfiskere kan fastsættes regler, der sikrer, at fiskeriindsatsen står i forhold til det rekreative formål.

For fritidsfiskeri med faststående redskaber er der allerede hjemmel i saltvandsfiskerilovens § 12 til at gennemføre begrænsninger. Reglerne for fritidsfiskere består først og fremmest i, at den enkelte fritidsfisker kun må bruge seks redskaber. Desuden er der i 1992 som noget nyt udstedt bekendtgørelse om, hvor store mængder tunger fritidsfiskere må lande.

I perioder fastsættes der meget små rationer for erhvervsfiskere i flere fiskerier. I dette lys er det ikke

rimeligt, at lyst- og fritidsfiskere kan omsætte deres fangster, der derved afskrives på de danske kvoter. For fritidsfiskere er der som nævnt allerede hjemmel til at gennemføre en regulering, og dette er sket for tunger.

En væsentlig del af formålet med en sådan regel ville dog langt enklere kunne tilgodeses ved et generelt omsætningsforbud. Lystfiskerorganisationer er positivt indstillet over for, at der tages et rimeligt hensyn til, at deres aktiviteter er fritidsudøvelse, hvor fisken fanges til eget forbrug. En overvejende del af organisationerne har peget på, at der burde indføres et generelt omsætningsforbud for disse fangster.

Under hensyn til dette og det åbenlyse behov foreslås det derfor at indføre et generelt omsætningsforbud for fangsterne fra rekreativt fiskeri. Et lignende forslag har tidligere været fremsat i Folketinget. Forslaget blev ikke færdigbehandlet, da lovforslaget bortfaldt ved udskrivning af folketingsvalg.

Lovforslagets administrative og økonomiske konsekvenser

Lovforslaget medfører ingen administrative og økonomiske konsekvenser.

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser til § 1

Til nr. 1

Bestemmelsen er en uændret videreførelse af den gældende formulering, hvorefter personer, der er gået over til andet erhverv inden for en femårs periode, kan vende tilbage til fiskerierhvervet. Registrering kræves kun af personer, der driver selvstændigt erhvervsfiskeri. Den nye formulering klargør, at muligheden for at vende tilbage gælder både for selvstændige fiskere, der har været registreret, og for ansatte fiskere og såkaldte partfiskere, der har opfyldt betingelserne på et tidspunkt inden for femårs perioden, men som ikke på dette tidspunkt havde behov for registrering.

Når registreringen sker første gang i medfør af stk. 4, kræves samme dokumentation som ved registrering efter stk. 1.

Til nr. 2

Der foreslås en opstramning, idet en person allerede efter 14 måneder skal dokumentere, at vedkommende i den periode, der er fulgt efter registreringen i medfør af stk. 4, opfylder betingelserne om, at $\frac{1}{3}$ af bruttoindkomsten ved personlig virksomhed skal hidrøre fra erhvervsfiskeri. I den gældende bestemmelse skal dette ske inden for 18 måneder. Det er ikke rimeligt, at den registrerede fisker på denne måde kan opretholde registreringen, selvom fiskeren ikke har genoptaget fiskerierhvervet. Som hidtil kan registrering inden for en femårs periode kun ske én gang, da de pågældende ellers i praksis ville kunne opretholde en registrering i hele perioden på grundlag af fiskeriaktivitet i en bestemt periode.

Til nr. 3

Ændringen er en klargøring af loveteksten, der evt. ville kunne misforstås på dette punkt.

Til nr. 4

I medfør af lovens § 11 har enhver adgang til at drive lystfiskeri med stang, pilk eller andre lette håndredskaber.

Den eneste begrænsning for lystfiskeriet er således afgrænsningen og definitionen af selve redskabet. Der kan være behov for at regulere dette tættere, f.eks. ved beskrivelse af de tilladte redskaber.

Til nr. 5

Omsætningsforbudet, der har tilslutning blandt den overvejende del af lyst- og fritidsfiskerorganisationerne i § 12 a-udvalget, foreslås for at imødegå de urimelige situationer, hvor lyst- og fritidsfiskere kan lande og omsætte kvoterede fiskearter, uanset der gælder meget stramme mængdemæssige reguleringer for erhvervsfiskeriet på de samme arter. Med hjemmel i forslagets nr. 4 og den gældende saltvandsfiskerilovs § 12, kan der ganske vist fastsættes mængdemæssige begrænsninger af fiskeriet for lyst- og fritidsfiskere. Sådanne regler vurderes dog ikke at have samme brede forståelse og opbakning som en generel lovregel, der klart lægger grænsen mellem erhvervsmæssig og rekreativ aktivitet.

Til nr. 6

Forslaget klargør, at det er muligt at fastsætte fiskeriforbud i en rimelig afstand fra havbruget, dog

med undtagelse af de tilladelser til havbrugerne, der foreslås at kunne udstedes i medfør af stk. 7.

Til nr. 7-8

Det foreslås, at det skal være muligt for havbrugeren efter tilladelse at anvende nærmere angivne redskaber, der ellers kun må anvendes af erhvervsfiskere til opfiskning af undslupne fisk. Tilladelsen vil blive aktuel i situationer, hvor der på grund af uheld eller andet på én gang undslipper store mængder fisk. Fiskerikontrollen vil kunne bemyndiges til at give tilladelse.

Til nr. 9

Forslaget tydeliggør, at reglerne om mærkning skal iagttages.

Til nr. 10 og 11

Bestemmelserne erstatter § 18.

I SL 86 § 18 er det beskrevet, under hvilke omstændigheder en gennemsejlingsåbning mellem garnredskaber skal etableres. Der kan være behov for en ændring af bestemmelsen, således at bundgarnredskabets eller redskabsrækkens længde er afgørende for, om gennemsejlingsåbning kræves.

Det foreslås, at der i forbindelse med udarbejdelse af detaljerede regler til sikring af sejladsen forhandles med søfartsmyndighederne, som er ansvarlige for de danske farvandes sejladsikkerhed.

Det vil f.eks. være nærliggende at drøfte med Farvandsvæsenet, hvornår bundgarnspæle, der midlertidigt henstår ubenyttet, skal fjernes.

Det er ikke hensigten at lempe de hidtidige bestemmelser om, at bundgarnspæle, knækkede pæle og lignende skal fjernes fra pladsen, når denne opgives, men det vil være naturligt at drøfte med Farvandsvæsenet, hvilke forholdsregler der skal træffes for at sikre, at dette sker.

Fiskeriets hovedorganisationer er nævnt flere steder i lovforslaget og i det hele taget i SL 86. Begrebet er ikke defineret i forslaget. Hvilke organisationer, der er tale om, afhænger af en konkret vurdering af sagens karakter, men omfatter dog som udgangspunkt Dansk Fiskeriforening og Danmarks Havfiskeriforening. I alle spørgsmål, der vedrører erhvervsfiskeri, høres Dansk Fiskeriforening, Danmarks Havfiskeriforening og Arbejderbevægelsens Erhvervsråd. I spørgsmål, der også berører det rekreative fiskeri eller i øvrigt har bred interesse, høres tillige de øvrige organisationer, der er nævnt i § 12a-udvalget.

Forslagets § 18 a svarer til lovens § 18, stk. 5.

Til nr. 12

Bestemmelserne erstatter §§ 21–24.

Bestemmelserne er foreslået forenklet, og det er hensigten, at de detaljerede regler i stedet skal fremgå af bekendtgørelser.

Med forslagens § 21 bliver der mulighed for at fastsætte regler om registrering af bundgarnspladser.

Formålet med at fastsætte regler om mærkning af redskaber m.v. er at kunne identificere den, der udøver fiskeri det pågældende sted. Fiskerikontrollen kan ved hjælp af mærkningen bl.a. kontrollere, om den pågældende fisker er registreret som berettiget til at drive det pågældende fiskeri.

Forslagets § 22 omhandler et princip om at den, der først får påbegyndt opstilling af redskaber i et fiskevand, har ret til at fortsætte opstillingen og udøve fiskeri det pågældende sted. Det betyder, at vedkommende fisker ikke må fortrænges.

Det er dog ikke meningen, at en fisker kan påbegynde opstilling og derefter tøve med at få opstillingen tilendebragt – f.eks. med det formål at forhindre at andre fiskere får adgang. Dette forhold vil blive reguleret i en bekendtgørelse.

Forslagets § 24 omhandler erhvervelse og bevarelse af fortrinsret til fiskepladser. Bestemmelsen erstatter den meget detaljerede regel om bundgarnspladser. Som hidtil kan fortrinsret kun erhverves af erhvervsfiskere. Det betyder, at ansøgeren til en fortrinsret skal være registreret i medfør af § 3, når fortrinsetten erhverves. Tildeling af fortrinsret forventes som hidtil at skulle ske i løbet af årets sidste kvartal med virkning fra den efterfølgende 1. januar – af hensyn til planlægningen af fiskeriet det kommende år. Ved bekendtgørelse vil der også blive taget stilling til situationen, hvor indehaveren af en fortrinsret mister sin erhvervsfiskerstatus i løbet af den periode, han har fortrinsret. Det er foreløbig hensigten, at det skal fremgå af reglerne, at fortrinsetten fortabes samtidig med, at erhvervsfiskerstatus mistes. Pladsen vil herefter blive frit tilgængelig indtil det kommende efterår, hvor tildeling af fortrinsret på ny kan finde sted.

SL 86 § 24, stk. 4 foreskriver, at fiskerikontrollen skal indkalde samtlige, der har ansøgt om at erhverve en bundgarnsplads, til et møde, hvor fordeling af

pladser foretages. Med lovforslaget vil det være muligt at forenkle proceduren, således at mødeindkaldelse kan undgås i de tilfælde, hvor ansøgerne indbyrdes har fordelt pladserne.

Kan der ikke opnås enighed mellem ansøgerne, skal der ske en fordeling på mødet ved en bestemt lodtrækningsform. Lodtrækningsformen er i dag beskrevet i SL 86 § 24, stk. 6. Det har vist sig, at der er forskellige lokale traditioner for lodtrækning, der er anderledes, end den i § 24, stk. 6 beskrevne. Med lovforslaget vil der derfor være mulighed for – i bekendtgørelsesform – at legalisere en alternativ form for lodtrækning, såfremt et flertal af deltagerne måtte ønske det.

Til nr. 13-16

Bestemmelserne er justeret efter forslagene.

Til nr. 17-18

Det foreslås, at konfiskationsbeføjelsen udvides, således at der kan konfiskeres, herunder værdikonfiskeres i samme omfang som på ferskvandsområdet.

Efter de nugældende bestemmelser kan udenretlig konfiskation kun ske, når værdien af det konfiskerede ikke overstiger 1.000 kr.

Til nr. 19

Reglerne om afstandsbestemmelser m.v. er efter den gældende saltvandsfiskerilov udelukkende undergivet privat påtale. Dette skyldes, at reglerne traditionelt skal sikre den indbyrdes orden i erhvervsfiskeriet. Regler af denne type kan dog også have et bevaringsmæssigt sigte, og der foreslås derfor en bestemmelse om offentlig påtale, når almene hensyn kræver det.

Til § 2

Loven om fiskeri i Randers Fjord og Gudenå m.m. har ingen selvstændig betydning mere, idet alle de foranstaltninger, denne lov åbner mulighed for, kan gennemføres ved hjælp af saltvandsfiskeriloven og den nye ferskvandsfiskerilov. Der er allerede hjemmel til at ophæve den del af loven, der vedrører ferskvandsområder, i ferskvandsfiskeriloven.

Bilag

*I dette bilag er (med mindre skrift)
indsat den gældende formulering af de bestemmelser,
der berøres af lovforslaget*

1. § 3, stk. 4, affattes således:

»Stk. 4. Personer, der kan dokumentere, at de inden for de sidste 5 år forud for ansøgningen har opfyldt betingelserne for registrering i medfør af stk. 1, kan opnå registrering på dette grundlag.«

Stk. 4. En erhvervsfisker, hvis registrering er bortfaldet, kan blive registreret igen, selv om betingelserne i stk. 1 ikke er opfyldt, hvis erhvervsfiskeren godtgør, at betingelserne efter stk. 1 på et tidspunkt – der ligger inden for de sidste 5 år forud for ansøgningen og efter registreringens bortfald – har været opfyldt.

2. § 3, stk. 5, affattes således:

»Stk. 5. En registrering efter stk. 4 bortfalder, hvis erhvervsfiskeren ikke senest 14 måneder efter registreringen over for fiskerikontrollen dokumenterer, at betingelserne i stk. 1, nr. 3 har været opfyldt i en periode på 12 måneder efter registreringen. Bortfalder registreringen, kan den pågældende i 5 år fra registreringen ikke på ny registreres efter stk. 4.«

Stk. 5. En registrering efter stk. 3 bortfalder, hvis erhvervsfiskeren ikke inden 18 måneder efter registreringen giver fiskerikontrollen dokumentation for, at han i en periode på 12 måneder efter registreringen har opfyldt betingelserne i stk. 1, nr. 3. I øvrigt finder stk. 2 tilsvarende anvendelse.

3. I § 3, stk. 6, ændres »eller i medfør af regler« til: »og i medfør af regler«.

Stk. 6. Aktieselskaber, anpartsselskaber, andelselskaber eller lignende kan registreres som berettigede til at drive erhvervsfiskeri,

når mindst $\frac{2}{3}$ af deltagerne er registrerede som erhvervsfiskere efter stk. 1 eller i medfør af regler fastsat efter stk. 2 eller som selskaber i medfør af nærværende stykke. Godkendelse kan kun ske, når vedtægterne indeholder bestemmelser om,

- 1) at anparter, aktier og andelsbeviser m.v. svarende til $\frac{2}{3}$ af selskabets indskudskapital kun kan udstedes eller overdrages til personer eller selskaber, der er registrerede af fiskeriministeren, som berettigede til at drive erhvervsfiskeri,
- 2) at $\frac{2}{3}$ af de udstedte aktier, anparter og andelsbeviser m.v. skal noteres om denne begrænsning i omsætteligheden,
- 3) at overdragelsen af de noterede aktier, anparter og andelsbeviser m.v. kræver samtykke fra bestyrelsen, og
- 4) at de aktier, anparter og andelsbeviser m.v., der kun kan udstedes eller overdrages til registrerede erhvervsfiskere eller selskaber m.v., ved stemmeret eller lignende har en indflydelse, der mindst svarer til kapitalandelen.

4. Efter § 11 indsættes:

»§ 11a. Fiskeriministeren kan efter forhandling med det udvalg, der er nævnt i § 12a, fastsætte regler om lystfiskeri.

Stk. 2. Fiskeriministeren skal ved fastsættelse af regler efter stk. 1 lægge vægt på, at lystfiskeriet udøves på en sådan måde, at der bl.a. tages hensyn til beskyttelse af bestandene, det bestående erhvervsfiskeri og godkendte planer for udsætning af fisk.«

5. Efter § 12 b indsættes:

»§ 12 c. Kun personer og selskaber mv., der er registreret som berettiget til at drive er-

hvervsmæssigt fiskeri, må mod vederlag overdrage fangster fra deres fiskeri.«

6. I § 14, stk. 6, indsættes efter »forbud mod fiskeri«: »på anlæggets område og i en nærmere angiven afstand fra dette.«

Stk. 6. Efter forhandling med fiskeriets hovedorganisationer kan der i forbindelse med tilladelse til opdræt udstedes helt eller delvist forbud mod fiskeri.

7. I § 14 indsættes efter stk. 6, som nyt stykke:

»*Stk. 7.* Fiskeriministeren kan tillade havbrugeren at fange undslupne fisk fra havbruget med nærmere angivne redskaber.«

8. I § 14, stk. 7, der bliver stk. 8, ændres »sådanne tilladelser« til: »tilladelser til opdræt«.

Stk. 7. For sådanne tilladelser kan fiskeriministeren fastsætte et årligt gebyr, som benyttes til ophjælpning af fiskebestanden og forskning i akvakultur.

9. I § 15, stk. 2, indsættes efter »§ 18, stk. 1«: »og § 21«.

Stk. 2. Den berettigede skal, hvis retten ønskes udøvet i det pågældende efterår, inden 1. august have udsat redskabets yderste hovedpæl og en af redskabets inderste pæle, der sammen med hovedpælen angiver redskabets retning, og skal inden 10. september have udsat rad og garn i fiskedygtig stand. Hovedpælen skal afmærkes i overensstemmelse med de i medfør af § 18, stk. 1, fastsatte regler. Ligeledes skal den berettigede inden 1. august til fiskeriinspektøren i det pågældende distrikt anmelde den af ham indtagne redskabsplads med nøjagtig angivelse af pladsens beliggenhed. Beskyttelsen af rettigheden gælder kun, medens fangstredskaberne er udsat, og ikke længere end til 30. november.

10. § 18 affattes således:

»§ 18. Fiskeriministeren kan efter forhandling med fiskeriets hovedorganisationer samt Farvandsvæsenet og Søfartsstyrelsen fastsætte regler, der sikrer, at fiskeri ikke hindrer eller vanskeliggør en sikker sejlads, herunder fastsætte regler om afmærkning, anbringelse og fjernelse af redskaber, pæle mv.

Stk. 2. Fiskeriministeren kan efter forhandling med Farvandsvæsenet og Søfartsstyrelsen fastsætte regler for fiskerikontrollens adgang til at stille krav om fjernelse af redskaber, pæle mv., der er anbragt således, at de kan være til fare for eller til hinder for sejladsen, herunder hvorledes omkostningerne til fjernelse skal afholdes. Beløbene kan inddrives ved udpantning.«

§ 18. Fiskeriministeren kan efter forhandling med fiskeriets hovedorganisationer fastsætte regler for afmærkning af redskaber, pæle og udstyr for at sikre, at den frie sejlads ikke hindres eller vanskeliggøres.

Stk. 2. Hvor der sættes række af bundgarn, bundgarnslignende ruseredskaber eller lignende redskaber, der er indrettet til at klæde vandskorpen (ovenvandsruser), skal der, når redskaberne måler 20 m i ringen eller derover målt efter hele garnets omkreds, dog således at der beregnes højst 2 m for fangståbningen for hvert andet redskab regnet inde fra kysten, holdes en plads åben til gennemsejling af en bredde på mindst 20 m, hvor intet fiske-redskab må udsættes eller voddræt finde sted.

Stk. 3. Afbrækkede pæle skal *straks* fjernes af den, der sidst har brugt pladsen. Forhindrer vejret, at de afbrækkede pæle optages, skal pælestumperne, indtil vejret muliggør optagelse, afmærkes med en stage med grønt flag, der rager mindst 1,5 m over vandet. Fiskerikontrollen kan *straks* lade de afbrækkede pæle bortfjerne, når de efter kontrollens skøn kan medføre fare for sejlads eller menneskeliv. Omkostningerne herved kan kræves refunderet hos den, der har pligt til at fjerne pælene, og beløbene kan inddrives ved udpantning.

Stk. 4. Pæle, der ikke benyttes til fiskeri fra sæson til sæson, samt pæle i fjorde, vige, mindre indskæringer af havet og i sundene, herunder Limfjorden og Øresund, skal efter afsluttet fiskeri *straks* optages. Fiskeriet betragtes ikke som afsluttet, når afbrydelse er sket i kortere tid for tørring eller udbedring af redskaber. Ved fiskeri, hvor tidsrummet mellem sæsonerne ikke overstiger 2 måneder, kan fiskerikontrollen dog tillade, at pælene ikke optages. Fiskerikontrollen kan endvidere tillade at pælene ikke optages mellem forårssæson og efterårssæson, såfremt tidsrummet mellem sæsonerne ikke overstiger 4 måneder. Tilladelse til at untlade at optage pælene kan

kun gives, såfremt fiskerikontrollen efter tilsyn ved hver sæsons ophør finder pælens tilstedeværelse, tilstand og afmærkning forsvarlig.

11. Efter § 18 indsættes i kapitel 2. Afsnit B:

»§ 18 a. Forvolder et fartøj skade på lovligt udsatte og forsvarligt afmærkede redskaber, er rederen forpligtet til at erstatte skaden, medmindre det godtgøres, at skaden ikke ved sædvanlig agtpågivenhed kunne være afværget.«

Stk. 5. Forvolder et skib skade på lovligt udsatte og forsvarligt afmærkede redskaber, er rederen forpligtet til at erstatte skaden, medmindre det godtgøres, at skaden ikke ved sædvanlig agtpågivenhed kunne være afværget.

12. Kapitel 3 affattes således:

»Kapitel 3. Indbyrdes ordensregler for fiskeriet mv.

§ 21. Fiskeriministeren kan efter forhandling med fiskeriets hovedorganisationer fastsætte regler om mærkning af redskaber og pæle samt registrering af fiskepladser.

§ 22. Fiskeriministeren kan fastsætte regler om opstilling af faststående redskaber, herunder pligt til at træffe særlige foranstaltninger, så redskaber mv. ikke er til gene for andre.

Stk. 2. Den, der har påbegyndt opstilling af redskaber i overensstemmelse med de regler, der er fastsat i medfør af § 21, har fortrinsret frem for andre fiskere, og må ikke fortrænges, så længe opstillingen af redskaberne varer eller fiskeriet udøves.

§ 22 a. Den, der lovligt har etableret havbrug, må ikke fortrænges fra stedet eller forulempes i driften af bruget.

§ 22 b. Forvoldes der under fiskeri skade på lovligt udsatte og forsvarligt afmærkede redskaber eller havbrug, uden at forholdet omfattes af § 18 a, skal skaden erstattes af den, der udøver fiskeriet eller lader det udøve, medmindre det godtgøres, at skaden ikke kunne være afværget ved sædvanlig agtpågivenhed. Det samme gælder, hvor skaden forvoldes af drivende redskaber.

§ 23. Fiskeriministeren kan fastsætte regler om afstanden mellem faststående redskaber, samt om i hvilken afstand fiskeri må udøves fra anden fiskeriaktivitet.

§ 23 a. Overtrædes afstandsregler, der er fastsat i medfør af § 23, kan fiskerikontrollen efter begæring fjerne de ulovligt udsatte redskaber. Omkostningerne derved påhviler den, der har fremsat begæringen, mod ret til at få omkostningerne dækket af den, der driver fiskeriet med de redskaber, der er sat ulovligt.

§ 24. Fiskeriministeren kan fastsætte regler om, at personer eller selskaber, der er registrerede som berettigede til at drive erhvervsmæssigt fiskeri i medfør af § 3, kan erhverve og bevare fortrinsret til at fiske på bestemte pladser i op til 6 år med nærmere angivne typer af faststående redskaber.

Stk. 2. Fiskeriministeren kan fastsætte regler om, at tildelingen af fortrinsrettigheder foretages ved lodtrækning mellem flere erhvervsfiskere eller erhvervsfiskerselskaber.

Stk. 3. Fiskeriministeren kan fastsætte regler om, at en fortrinsret bevares for personer, der arver eller sidder i uskiftet bo efter indehaveren af en fortrinsret.

§ 24 a. Fiskeriministeren kan fastsætte regler om, at garn, ruser mv. ikke må røgtes på bestemte tidspunkter af døgnen.«

Kap. 3

Indbyrdes ordensregler for fiskeriet m.v.

A. Almindelige bestemmelser

§ 21. Fiskeriministeren kan efter forhandling med fiskeriets hovedorganisationer fastsætte regler for mærkning og afmærkning af redskaber, pæle og udstyr.

§ 22. Den, der har påbegyndt lovligt fiskeri med forsvarligt afmærkede redskaber, jf. § 21, har fortrinsret til benyttelse af pladsen frem for andre fiskere, så længe fiskeriet udøves, og må ikke fortrænges fra stedet eller forulempes i sit fiskeri af disse. For så vidt angår pæleredskaber, der ikke udsættes med 3- eller 6-årig fortrinsret på bundgarnspladser, jf. reglerne herom i § 24, og som i deres hele anbringes på vanddybder over 2 m, indtræder fortrinnsretten allerede, når ramning af pælene påbegyndes, såfremt der slås et stade færdigt

ad gangen og arbejdet tilendebringes inden 14 dage.

Stk. 2. Den, der lovligt har etableret havbrug, må ikke fortrænges fra stedet eller forulempes i driften af brugen.

Stk. 3. Under udsætningen af redskaber skal enhver fisker søge undgået, at hans redskaber kommer andre redskaber så nær, at de ikke kan holdes klar af hinanden. Den, der sidst har begyndt udsætningen af sine redskaber, skal vige for den, der har begyndt først. Viser det sig ved dragningen, at redskaberne er blevet uklare og det bliver nødvendigt at kappe, skal dette altid ske på egne redskaber.

Stk. 4. Åleruser må ikke røgtes fra 1 time efter solnedgang til 1 time før solopgang.

Stk. 5. Forvoldes der under fiskeri skade på lovligt udsatte og forsvarligt afmærkede redskaber, uden at forholdet omfattes af § 18, stk. 5, skal skade erstattes af den, der udøver fiskeriet eller lader det udøve, medmindre det godtgøres, at skaden ikke kunne være afværget ved sædvanlig agtpågivenhed. Det samme gælder, hvor skaden forvoldes af drivende redskaber.

§ 23. Hvor fiskeriet ikke udøves ifølge særlig adkomst, jf. § 15, hvor der ikke ved vedtægt er truffet særlige bestemmelser herom, jf. § 35, gælder de i stk. 2-8 anførte regler for afstanden mellem fiskeredskaber i brug.

Stk. 2. Bundgarn, bundgarnslignende ruseredskaber eller lignende redskaber, der er indrettet til at klæde vandskorpen (ovenvandsruser), og som er forankrede, skal, når de måler 20 m i ringen eller derover, jf. § 18, stk. 2, sættes med en afstand af 565 m til siden. Sideafstanden måles mellem radenes midtpunkter. Hvor disse redskaber på grund af kystens form ikke står i samme kompasretning, må ingen hovedpæl stå en anden hovedpæl nærmere end $\frac{1}{4}$ af den sammenlagte længde af de pågældende 2 redskaber. Ved redskabets længde forstås afstanden mellem hovedpælen og den inderste radpæl. Sættes redskabet uden for anden mands redskab af heromhandlede art, skal der være en afstand af mindst 20 m mellem det yderste redskabs inderste radpæl og det inderste redskabs hovedpæl, og endvidere skal, hvor afstanden mellem de nævnte pæle er under 200 m, det yderste redskab sættes i flugtlinje med det inderste. Ved flydende bundgarn erstattes i denne henseende hovedpæl med yderste ho-

vedbøje og inderste radpæl med inderste radbøje. De anførte afstande mellem redskaber må ikke overskrides på de steder, hvor flere fiskere ønsker at indtage redskabsplads, og forholdene i øvrigt egner sig for anbringelse af flere redskaber eller rækker af redskaber inden for disse afstande. I tvivlstilfælde kan det efter fiskernes begæring afgøres af fiskerikontrollen, om forholdene kræver større afstande mellem redskaberne.

Stk. 3. Sideafstanden mellem bundgarn, bundgarnslignende ruseredskaber eller lignende redskaber, der er indrettet til at klæde vandskorpen (ovenvandsruser), som måler under 20 m i ringen, jf. § 18, stk. 2, og de ovenstående i stk. 2 nævnte redskaber skal være mindst 300 m målt mellem redskabernes nærmeste punkter. Når redskaber af førstnævnte art sættes uden for hinanden eller uden for de i stk. 2 nævnte redskaber, såvel som når sidstnævnte redskaber sættes uden for førstnævnte, kommer bestemmelserne i stk. 2, 5. pkt., om afstand og retning i anvendelse.

Stk. 4. Andre faststående redskaber end de i stk. 3 nævnte skal, når de er tjenlige til fangst af sild, makrel og hornfisk, uanset størrelsen holdes i en afstand af 565 m fra de i stk. 2 nævnte redskaber. Silde- og makrelnedgarn skal dog kun holdes i en afstand af 125 m, og alle andre faststående redskaber skal holdes i en afstand af 100 m fra de i stk. 2 nævnte redskaber.

Stk. 5. Sideafstanden indbyrdes mellem bundgarn, bundgarnslignende ruseredskaber eller lignende redskaber, der er indrettet til at klæde vandskorpen (ovenvandsruser), som måler under 20 m i ringen, jf. § 18, stk. 2, skal være mindst 250 m.

Stk. 6. For andre redskaber gælder den regel, at intet redskab må komme allerede udsat ruserække, nedgarn, krogline eller lignende redskab nærmere end 75 m. Ruserækker må dog sættes med en indbyrdes afstand af 50 m.

Stk. 7. For krogliner, nedgarn, vod, stangeredskaber og lignende småredskaber gælder ingen indbyrdes afstandsbestemmelser.

Stk. 8. Fiskeri med slæbende redskaber eller håndredskaber må ikke udøves inden for en afstand af 75 m fra bundgarn, ruser, ruserækker, nedgarn, krogliner eller lignende faststående redskaber. Undervandsfiskeri med håndredskaber må ikke udøves inden for en afstand af 565 m fra andre redskaber.

Stk. 9. Fiskeredskaber, der uberettiget sættes andre udsatte redskaber nærmere end ovenfor angivet, kan efter derom fremsat begæring straks foranlediges fjernet af fiskerikontrollen. Omkostningerne ved bortfjernelse af redskabet påhviler den, der har fremsat begæringen, mod ret til at holdes skadesløs af ejeren af det fjernede redskab eller – for så vidt han har overladt brugen af dette til anden mand – af denne.

Stk. 10. Efter forhandling med fiskeriets hovedorganisationer kan fiskeriministeren fastsætte ordensregler for fiskeriet, herunder fravige foranstående regler i kap. 3.

B. Bundgarnspladser

§ 24. Hvor fiskeri ikke udøves ifølge særlig adkomst, jf. § 15, eller hvor der ikke ved vedtægt er truffet særlige bestemmelser herom, jf. § 35, gælder følgende regler for erhvervelse og benyttelse af bundgarnspladser.

Stk. 2. Ved bundgarnspladser forstås i denne lov pladser, på hvilke der fiskes med bundgarn, bundgarnslignende ruseredskaber eller lignende redskaber, som er indrettet til at klæde vandskorpen (ovenvandsruser), bortset fra redskaber beregnet til fangst af rejer.

Stk. 3. Erhvervelse af ledige bundgarnspladser sker for hvert år ved skriftlig anmeldelse til den lokale fiskerikontrol. Anmeldelse, i hvilke der skal angives den eller de ønskede pladser beliggenhed, skal være fiskerikontrollen i hænde inden den 15. oktober.

Stk. 4. Fiskerikontrollen indkalder snarest efter denne dato ved anbefalet brev eller på anden egnet måde for hver kyststrækning samtlige anmeldere til et møde, hvor fordelingen mellem anmelderne af de anmeldte pladser foretages af fiskerikontrollen, efter at hver enkelt anmelder har haft adgang til at gøre sine ønsker gældende med hensyn til de pladser, han har anmeldt. Anmelderne skal give personligt møde, medmindre de på grund af sygdom eller anden tvingende årsag er forhindret, i hvilket tilfælde de kan møde ved en befuldmægtiget person. Om pladser, der er anmeldt af flere, men om hvis fordeling der ikke allerede ved lokale aftaler er opnået eller på mødet opnås frivillig ordning, foretages lodtrækning.

Stk. 5. Berettiget til at deltage i lodtrækningen er enhver registreret erhvervsfisker, jf. § 3. Den pågældende må endvidere kunne dokumentere, at han disponerer over bundgarns-

redskaber til at udsætte på pladsen. Berettiget til at deltage i lodtrækningen er desuden aktieselskaber, anpartsselskaber, andelselskaber og lignende, der er registrerede, jf. § 3, stk. 6.

Stk. 6. Medmindre $\frac{2}{3}$ af samtlige deltagere ønsker anden lodtrækningsform, foretages lodtrækningen efter følgende regler: I tombo-læen nedlægges lodder mærket nr. 1, nr. 2 og så fremdeles i et antal svarende til antallet af deltagere i lodtrækningen. Hver deltager må trække et lod. Den, der har trukket nr. 1, skal på kort eller kortskitse, jf. stk. 8, angive, hvilken plads der ønskes indtaget, og så fremdeles i nummerorden, indtil hver af deltagerne i lodtrækningen i det omfang, der er disponible pladser, har fået tildelt en plads. Den fortsatte fordeling foregår derefter således, at den, der har trukket det højeste nummer og altså har fået tildelt den sidste plads i første omgang, får ret til at udvælge sig første plads i næste omgang, det næsthøjeste nummer den følgende plads og så fremdeles, indtil hver af deltagerne atter har fået en plads. I tredje omgang får den, der har trukket lod nr. 1, atter ret til at udvælge den første plads, nr. 2 den følgende plads og således skiftevis fremdeles, indtil der ikke er flere pladser, der skal fordeles.

Stk. 7. Den, der har erhvervet flere ledige bundgarnspladser, end han kan og vil besætte, skal straks underrette fiskerikontrollen om, hvilke pladser han ikke kommer til at benytte. De pågældende pladser betragtes herefter som afgivet. Sker dette inden de i stk. 9 fastsatte frister for afmærkning af pladserne for redskabernes hovedpæle, finder om fornødent ny lodtrækning sted.

Stk. 8. De tildelte bundgarnspladser indtegnes af fiskerikontrollen på kort eller kortskitse, der opbevares på vedkommende fiskerikontrolstation. Disse er dog kun afgørende for antallet af garn i bundgarnsrækker.

Stk. 9. Bundgarnspladser skal hvert år senest den 30. april afmærkes ved anbringelse af hovedpælen (yderpælen) eller på dennes plads en bøjle eller vager. På steder, hvor der sædvanligvis drives forårtsfiskeri, skal afmærkningen dog ske senest den 15. april. Såfremt isforhold hindrer rettidig afmærkning, skal denne foretages, så snart det er muligt. Afmærkningen skal ske i overensstemmelse med de i henhold til § 18, stk. 2, fastsatte forskrifter. Når bundgarnspladser derefter bru-

ges til fiskeri med garn, som måler mindst 20 m i ringen, jf. § 18, stk. 2, bevarer personer og selskaber m.v., som opfylder betingelserne i stk. 5, fortrinsretten i 6 år (til en 1. januar) på følgende betingelser:

- 1) at garnet på steder, hvor der drives forårsfiskeri, er udsat i fiskedygtig stand inden den 1. maj,
- 2) at garnet, for så vidt det anvendes til fangst af sild, makrel og hornfisk, er udsat i fiskedygtig stand inden den 1. juli,
- 3) at garnet ved fiskeri, som ikke falder ind under nr. 1 eller 2, er udsat i fiskedygtig stand inden den 1. oktober.

For garn, som måler mindre end 20 m i ringen, bevares fortrinsretten kun i 3 år (til en 1. januar).

Stk. 10. Ud over de i stk. 9 nævnte tilfælde fortabes fortrinsretten til at benytte en bundgarnsplads, når pladsen rykkes til siderne, i længderetning eller dennes retning ændres. Den, der erhverver fortrinsret til inderpladser på steder, hvor fortrinsretten til en række bundgarnspladser udløber, må, for så vidt der findes berettigede til pladsen udenfor, ikke føre sine inderpladser længere udefter, end tilfældet var tidligere.

Stk. 11. Er fortrinsretten til at benytte en bundgarnsplads fortabt, finder ny erhvervelse af fortrinsretten til pladsen sted efter foranstående regler. Pladsen kan indtil det pågældende års udgang benyttes af alle og enhver under iagttagelse af de for fiskeriets udøvelse almindeligt givne regler. I tilfælde af brugerens død bevarer hans ved dødsfaldet med ham samlevende hustru dog fortrinsretten til at benytte bundgarnspladsen, indtil fortrinsretten for den afdøde bruger ville være udløbet. Denne ret kan af enken overlades til andre under forudsætning af, at de til fiskeriet på pladsen hidtil benyttede garn og pæle samtidig overlades den nye bruger, eventuelt ved salg eller leje. Andre arvinger bevarer den afdøde brugers fortrinsret til at benytte bundgarnspladsen til årets udgang.

13. I § 35, stk. 4, ændres »§ 18« til: »regler fastsat i medfør af § 18«.

Stk. 4. I vedtægterne kan der endvidere fastsættes mindstemål og fredningstider for fisk og hvirvelløse havdyr og gives bestemmelser om ordning af forholdet mellem fiskeri og sejlad, jf. dog § 18, samt om færdsel

med forbudte redskaber på vedtægtsområder og om ordenens overholdelse under fiskeriet.

14. I § 42, stk. 1, nr. 1, indsættes efter »§ 12, stk. 2,«: »§ 12 c,«.

15. I § 42, stk. 1, nr. 1, udgår »§ 18, stk. 2-4,«.

16. I § 42, stk. 1, nr. 1, ændres »§ 22, stk. 1-4, § 23, stk. 2-6 og 8, § 24, stk. 7,« til: »§ 22, stk. 2, § 22 a,«.

§ 42. Medmindre højere straf er forskyldt efter den øvrige lovgivning, straffes med bøde den, der:

- 1) overtræder § 2, § 4, stk. 3, § 8, § 9, § 12, stk. 2, § 14, stk. 1 og 5, § 15, § 16, § 17, stk. 1 og 2, § 18, stk. 2-4, § 19, § 22, stk. 1-4, § 23, stk. 2-6 og 8, § 24, stk. 7, § 25, § 26, stk. 2 og 3, § 29, § 32 og § 40,
- 2) tilsidesætter vilkår knyttet til en tilladelse efter § 4, stk. 5, § 14, stk. 1, eller § 26, stk. 4,
- 3) undlader at efterkomme påbud eller forbud meddelt i henhold til loven eller de i medfør heraf udfærdigede forskrifter,
- 4) afgiver urigtige eller vildledende oplysninger eller fortier oplysninger til brug for den i § 3, § 4 og § 38 omhandlede dokumentation og
- 5) afgiver urigtige eller vildledende oplysninger, eller fortier oplysninger der afkræves i henhold til § 38 og § 41.

17. § 44 affattes således:

»§ 44. Fisk, krebs, bløddyr og alger, som er fredet, eller som ikke opfylder bestemmelser om mindstemål, eller værdien heraf kan konfiskeres, selv om det ikke med sikkerhed kan godtgøres, at fangsten i det hele hidrører fra ulovligt forhold. For så vidt de konfiskerede fisk, krebs eller bløddyr er i levedygtig stand, skal de genudsættes i frit vand af fiskerikontrollen.

Stk. 2. Findes der ulovligt redskab i vandet eller redskab, som ikke er mærket eller afmærket efter forskrifterne, eller som ikke er røgtet i overensstemmelse med bestemmelserne i § 29, stk. 3, eller som i øvrigt ikke opfylder krav efter loven eller bestemmelser fastsat i medfør af loven, kan redskabet konfiskeres, uanset det ikke kan oplyses, hvem det tilhører. Det samme gælder redskaber, der er sat eller forladt på steder, hvor fiskeri med disse redskaber ikke

må finde sted, eller på steder, hvor en anden er eneberettiget til fiskeri eller til den pågældende art af fiskeri.«

18. § 45 affattes således:

»§ 45. Fiskeriministeren eller den, ministeren bemyndiger hertil, kan i sager om overtrædelser, der straffes efter § 42, i et bødeforelæg tilkendegive den pågældende, at sagen kan afgøres uden retslig forfølgning. Dette forudsætter dog, at den pågældende erkender sig skyldig i overtrædelserne og erklærer sig rede til inden for en nærmere angiven frist at betale en bøde, hvis størrelse er angivet i bødeforelægget. På samme måde kan krav om konfiskation, herunder værdikonfiskation, vedtages uden retslig forfølgning.

Stk. 2. Med hensyn til den i stk. 1 nævnte tilkendegivelse finder bestemmelsen i retsplejeloven om indholdet af anklageskrift tilsvarende anvendelse.

Stk. 3. Betales bøden i rette tid, eller bliver den efter vedtagelsen inddrevet eller afsonet, bortfalder videre forfølgning.«

§ 44. Med hensyn til konfiskation gælder borgerlig straffelovs regler herom. Fangst eller værdien heraf kan dog konfiskeres, selv om det ikke med sikkerhed kan godtgøres, at den i det hele hidrører fra det ulovlige forhold.

Stk. 2. I sager om overtrædelse af bestemmelser om fredning af fisk, alger, krebs, blød-

dyr eller mindstemål for fisk kan fiskerikontrollen, når værdien åbenbart ikke overstiger 1.000 kr., tilkendegive den pågældende, at sagen kan afgøres uden retslig forfølgning, såfremt han erkender sig skyldig i overtrædelserne og erklærer sig indforstået med konfiskation.

Stk. 3. Med hensyn til den i stk. 2 nævnte tilkendegivelse finder bestemmelsen i retsplejeloven om indhold af anklageskrift i politisager tilsvarende anvendelse.

§ 45. Findes der ulovligt redskab i vandet eller redskab, som ikke er mærket eller afmærket efter forskrifterne, eller som ikke er røgtet i overensstemmelse med bestemmelserne i § 29, stk. 3, kan redskabet konfiskeres, såfremt det ikke kan oplyses, hvem der er ejer af det. Det samme gælder redskaber, der er sat eller forladt på steder, hvor fiskeri med disse redskaber ikke må finde sted, eller på steder, hvor en anden er eneberettiget til fiskeri eller til den pågældende art af fiskeri.

19. § 47 affattes således:

»§ 47. Overtrædelse af bestemmelserne i § 16, § 19, stk. 1, § 22, stk. 2, § 22 a og overtrædelse af regler, der er fastsat i medfør af § 22, stk. 1 og § 23, er undergivet privat påtale, medmindre almene hensyn kræver offentlig påtale.«

§ 47. Overtrædelse af bestemmelserne i § 16, § 19, stk. 1, § 22, stk. 1 og 2, § 23, stk. 2-8, er undergivet privat påtale.